

ת"פ 33017/01/21 - מדינת ישראל נגד אריאל פרידמן

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 33017-01-21 מדינת ישראל נ' פרידמן

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשם	אריאל פרידמן ע"י ב"כ עוה"ד אברהם סופר, מטעם הסנגוריה הציבורית	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע **עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, אזי ביום 6.8.20 בשעה 00:41 החזיק הנאשם בתוך רכבו בסכין, מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכח, כי למטרה כשרה.
3. הנאשם כפר בחוקיות החיפוש. הנאשם באמצעות סנגורו ויתר על חקירת עדים והסכים להגשת חומרי חקירה. אך לבקשת המאשימה העידו שני עדי תביעה. הנאשם ויתר על ניהול פרשת הגנה בנסיבות בהן לא חלק על עצם החזקת הסכין ברכב.
4. על פי הכרעת דין מיום 21.12.21 הורשע הנאשם במיוחד לו.
5. לבקשת הסנגור, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן.

בתסקירו מיום 29.5.22, סקר שירות המבחן את קורות הנאשם ברקע ביצוע העבירות. בבדיקות שכן שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור צעיר, אינטליגנטי בראשית דרכו האישית והתעסוקתית, אשר גדל בסביבה נורמטיבית וערכית, ללא מחסור חומרי או רגשי ועל העדר רקע פלילי לנאשם. שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם לשמור על יציבות במסגרות, כי לנאשם שאיפות לעתיד ומוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד. שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסי חשיבה או התנהלות עברייניים וכי בכוחו של הנאשם לבחון את מעשיו ולערוך שינוי באורח חייו והעריך כי הסיכון לחזרה על העבירות בעניינו של הנאשם הנו נמוך. הנאשם

לא ביטא נזקקות טיפולית. שירות המבחן אף הוא לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן שקל להמליץ על ביצוע עבודות של"צ כענישה קונקרטיית אך בשל העמימות בדבר דפוסי השימוש בקנאביס לא ניתן היה להפנותו לצו של"צ. הומלץ על הטלת ענישה מותנית.

6. הנאשם הופנה בשנית לעריכת תסקיר שירות המבחן.

בתסקירו המשלים (מיום 18.8.22) נעשו מאמצים לאיתור הנאשם לצורך עריכת בדיקות שתן לנאשם, אך ללא הצלחה. אמנם נסתבר כי הנאשם שהה תקופה ממושכת בחו"ל אך הנאשם לא הופיע לבדיקות שנקבעו לו במועדים שונים ולא יצר קשר עם שירות המבחן. בנסיבות אלו התרשם שירות המבחן מקשייו של הנאשם לשתף פעולה עם השירות וחוסר מחויבות, דפוסים אשר יקשו עליו להירתם לביצוע השל"צ. שירות המבחן שב על המלצתו להטלת ענישה מותנית בעניינו של הנאשם.

7. הצדדים טענו לעונש בפניי. מטעם המאשימה הוגשו טיעונים לעונש בכתב.

הערכים המוגנים

8. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של חובת ההגנה על שלום הציבור, הזכות לשלימות הגוף והזכות לחיים בלא מורא ופחד מעצם הידיעה כי כלי תקיפה, סכין, מוחזק בידים שאינן מורשות ולא למטרה כשרה. לא אחת נפסק, כי על בית המשפט ליתן יד למאבק בתת תרבות הסכין ובתופעת הסכינאות כחלק בלתי נפרד מן המאבק באלימות וזאת על דרך החמרת הענישה. לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 8900/21 עומר מחאג'נה נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 14.8.22).

"כפי שכבר נפסק "סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה" (ע"פ 9133/04 גורדון נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו], (20.12.2004)... תרבות סכין נפסדת זו- יש לבער מן היסוד, והדרך לעשות כן, כוללת בחובה נקיטה במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 7682/18 עלקם נ. מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (4.4.2019))

זאת בדומה לפסיקת בית המשפט למשל ברע"פ 242/07 ליאונד אולימבוב נ. מדינת ישראל, "ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים- מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה- היא אורח תדיר, לא רצוי בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה בכל גילוייה".

9. אך לאחרונה בעפ"ג 44030-02-22 ג'רייס נ. מדינת ישראל (מיום 7.7.22) בבית המשפט המחוזי בחיפה נפסק, כי **"מדיניות הענישה בעבירה בה עסקינן מחייבת העברת מסר תקיף ומרתיע. גישה מחמירה זו מתחייבת נוכח נפוצות העבירה בה עסקינן וגם הסיכון שהיא מקפלת בחובה בשל הקלות בשליפת סכין או אגרופן והשימוש בהם בכל סכסוך גם הפעוט ביותר".**

מתחם הענישה

10. יש לקבוע כי למעשי הנאשם קדם תכנון. הנאשם טען כי עצם המצאה של הסכין בתיקו נשתכח ממנו ולמעשה כלל לא היה בידיעתו. אין מחלוקת בדבר היות הסכין שייכת לנאשם וכי נמצאה בתיקו שברכבו. אף אם הוכנסה לשם בעבר הרחוק הרי שלא שהוכח, כי למטרה חוקית וכשרה. באשר לכך, במעמד שמיעת הראיות הוגשה תמונת הסכין אשר הנה בעלת ידית שחורה והנה מקובעת ולא מתקבעת (ת/1), צורתה כמגל וארכה כ-19 ס"מ (ת/3). לא הוברר תכליתה של סכין מעין זו.
11. בעקבות אירוע העבירה לא נגרם נזק מוחשי ואולם הנזק הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה הנו הטלת אימה ומורא על הסביבה ולעיתים עד כדי איום מעצם הידיעה, כי ברשותו של אדם סכין אשר פוטנציאל הנזק הגלום בה הנו לאין ערוך.
12. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ולעניין זה מפנה המאשימה לפסיקה:
- רע"פ 1297/22 ממנ. נ. מדינת ישראל (מיום 1.3.22) נדחו בר"ע וערעור בגין השתת 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪ על נאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, בגין עבירת החזקת סכין מתקבעת אשר תלויה הייתה על מכנסי הנאשם. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.
- רע"פ 322-15 חן ג'אנח נ. מדינת ישראל (22.1.15). באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם בגין החזקת סכין הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ (שלום רמלה) 46096-03-19 מדינת ישראל נ. בן שטרית (14.7.19) גזה"ד לא פורסם ולא צורף לעיוני. המאשימה אינה מפנה למתחם ענישה.
- ת"פ (שלום רמלה) 52057-10-17 מדינת ישראל נ. נשאו (17.2.19) גזה"ד לא פורסם ולא צורף לעיוני. המאשימה אינה מפנה לפסיקה.
13. הסנגור חולק על מתחם העונש ההולם לו טוענת המאשימה כשלטעמו מתחם העונש תחילתו במאסר מותנה ורק לעיתים רחוקות מוטלים מאסרים לריצוי בעבודות שירות בגין עבירות מסוג זה. הסנגור אינו מפנה לפסיקה.
14. דומה, כי בקביעת מתחם הענישה בעבירה של החזקת סכין בודדת על בית המשפט להתחשב בנסיבות ההחזקה; האם על הגוף או ברכב, בפרהסיה או ברשות הפרט, בהיכנס למקום ציבורי אם לאו ובהתחשב בנתוני הסכין, ארכה, מסוכנותה ותכליתה. בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערכים

המוגנים ובעצמיה.

15. בעפ"ג (י-ם) 4173-07-18 מדינת ישראל נ. פלוגי (פורסם בנבו, ניתן ביום 13.11.2018) שב בית המשפט על הרציונאל שבבסיס עבירת החזקת סכין והחומרה הנודעת לו. נפסק, כי "**הרציונאל שבבסיס עבירת החזקת הסכין הוא הגנה על שלמות הגוף ועל בטחונם של אזרחים. המרחק בין החזקת סכין לבין השימוש בו אינו רב, שהרי "סכין הנישאת על גוף במערכת הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה (ע"פ 9133/04 גורדון נ. מדינת ישראל (20.12.2004) ומכאן החומרה הרבה הנודעת לעבירה זו. הרף התחתון במתחמי העונש ההולם הנקבעים בפסיקה בגין עבירה זו עומד - במקרים הקלים - על שירות לתועלת הציבור, ובמקרים החמורים על מאסר בעבודות שירות. והרף העליון בגין עומד לעיתים על שנת מאסר בפועל"**.
16. בת"פ 66150-12-20 מדינת ישראל נ. טרביה (מיום 18.10.22) בנסיבות של החזקת הסכין בידי הנאשם בפרהסיה, בשעת לילה מאוחרת, נקבע על ידי מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
17. בת"פ 10571-01-21 מדינת ישראל נ. חוראני (מיום 21.6.22) בגין אחזקת סכין באורך של כ- 17 ס"מ ברכבו של הנאשם ולא על גופו בשעת לילה מאוחרת, נקבע על ידי מתחם עונש הולם בגין עבירת החזקת סכין הנע בין מאסר קצר כבן חודשיים שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
18. בע"פ (י-ם) 36362-03-20 נעים אלקים נ. מדינת ישראל (מיום 13.9.20) בגין עבירת החזקת סכין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 ח' מאסר בפועל. נקבע, כי העבירות אינן במדרג חומרה גבוה שכן אין המדובר בנשיאתה של הסכין על הגוף או למקום בלוי או התכנסות. נקבע, כי אין עילה להתערבות במתחם הענישה. הערעור נתקבל ביחס לחומרת הענישה בנסיבותיו האישיות החרגות של הנאשם.
19. ברע"פ 5833/20 דרדיק נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.9.20) נדחתה בר"ע על גזר דינו של המבקש הדוחה את ערעורו על גזר דין במסגרתו הושטו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה בגין עבירת החזקת סכין. באותו עניין קבע בית משפט קמא כי מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
20. רע"פ 1297/22 ממן נ. מדינת ישראל (מיום 1.3.22) נדחו בר"ע וערעור בגין השתת 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪ על נאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, בגין עבירת החזקת סכין מתקבעת אשר תלויה הייתה על מכנסי הנאשם. באותו עניין לא התערב בית המשפט העליון במתחם העונש אותו קבע בית המשפט המחוזי (מיום 4.2.21) כנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. באותו עניין הוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי

וקנס בסך 1,800 ₪.

21. מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי בנסיבות מקלות במיוחד של ביצוע העבירות הורו בתי המשפט על מנעד ענישה רחב שתחילתו במאסר על תנאי או מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות מחמירות יותר, נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות מקרה זה, בשים לב לנתוני הסכין מחד ומאידך לדבר המצאה בתיק ברכבו של הנאשם, יש לקבוע לטעמי מנעד עונש הולם הנע בין מאסר קצר בן חודש ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

22. הנאשם אדם צעיר כבן 25, רווק, בעל השכלה של 13 שנות לימוד, הנדסאי תעשייה וניהול ובעל עסק עצמאי למכירת קורסים ותוכניות ליווי וייעוץ עסקי. תושב עפולה.

23. הנאשם לא כפר בהחזקת הסכין. הנאשם כפר בחוקיות החיפוש ובהתאם נשמעו ראיות. הנאשם הסכים להגשת כלל חומרי התביעה וויתר על חקירת עדים. שמיעת ראיות התנהלה לבקשת המאשימה.

24. הנאשם נעדר עבר פלילי. מאז ביצוע העבירות לא נרשמו לחובתו עבירות נוספות.

25. שירות המבחן לא התרשם מקיומו של נזקקות טיפולית בעניינו של הנאשם ומשכך לא הוצע אפיק שיקומי טיפולי. הומלץ על ענישה צופה פני עתיד בלבד.

26. במכלול נסיבות אלו יש לקבוע כי מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם הענישה.

סטייה משיקולי שיקום

27. בעניינו של הנאשם הוצגה תמונה חיובית מאד בדבר דפוסי אישיותו, אורחותיו, יציבותו במישור התעסוקתי וניהול אורח חיים נורמטיבי. יחד עם זאת, הצביע שירות המבחן מחד על שימוש מזדמן בקנאביס, בהתאם לדיווחיו של הנאשם בפניו וכן על קשייו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן לא בא לפיכך בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. בנסיבות השימוש בקנאביס לא הומלץ על הטלת צו של"צ. הומלץ על הטלת ענישה צופה פני עתיד בלבד.

28. בגזירת העונש רשאי בית המשפט לסטות משיקולי שיקומו של הנאשם באם נוכח, כי הנאשם השתקם או כי סיכויי שיקומו גבוהים. בעניינו, אמנם לא הוצע אפיק שיקומי לנאשם אך זאת בנסיבות בהן לא מצא שירות המבחן, כי קיימת נזקקות שכזו אצל הנאשם. אין לשקול זאת לחובתו של הנאשם לפיכך.

29. בשם לב להתרשמותו של שירות המבחן מקיומו של סיכון נמוך לחזרה על העבירות, העדר נזקקות טיפולית, העדר קיומם של דפוסי התנהגות עברייניים וניהול אורח חיים נורמטיבי של הנאשם, הונחה לטעמי תשתית לקביעה בדבר סיכויי שיקומו הגבוהים של הנאשם וחזרתו למוטב. במצב דברים זה מוצאת אני כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם תוך אימוץ המלצת שירות המבחן בכל הנוגע להטלת ענישה צופה פני עתיד משמעותי ביחס לנאשם, בסטייה ממתחם העונש ההולם. לצד זאת ועל אף שבנסיבות העניין מסכימה אני כי אין להורות על ענישה מוחשית לנאשם בדמות צו של"צ, הרי שאין לפטור את הנאשם בלא ענישה מוחשית כלל. יש להורות לטעמי על ענישה מוחשית בדמות קנס כספי משמעותי ומרתיע אשר מחד יש בו כדי להעביר את המסר המתחייב בענישה ומאידך לא לפגוע באינטרס שיקומו של הנאשם, אדם צעיר ללא עבר פלילי אשר לגביו התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון נמוך לחזרה על העבירות ומנגד בדבר כוחותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי ולשוב למוטב.

30. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת נשיאת סכין או אגרופן, ויורשע עליה בדיון.

ב. קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים, חודשים ורצופים החל מיום 15.12.22 ובכל 15 לחודש עוקב.

* **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, להמנע מלעבור עבירת נשיאת סכין או אגרופן בתוך 3 שנים מהיום. אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

צו להשמדת המוצג- סכין.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.